

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Starši! Slovenski otrok spada v slovensko šolo!

Vržena drobtinica.

Trst, 9. septembra.

Pred nekaj dnevi je ministvo za uk in bogocastje podržalo zopet pet učiteljev Ciril-Metodove šole v Trstu. Vržena nam je bila torej zopet drobtinica, katero moramo sprejeti z največjo hvaležnostjo. S tem imenovanjem nam je pokazala vlada zopet svojo naklonenost in svojo milost. Vsaj pisalo se bo tako prav gotovo v nemških in italijanskih listih, in v resnici se čudimo da do sedaj še niso pričeli naši nasprotniki z objavljanjem dolgih člankov o poslovenjevanju ob Adriji, itd. Že naprej vemo, da bodo neprestano napadali vlado, ki gre Slovence ob vsaki priliki na roko. Tako govorijo tisti ljudje, ki mislijo, da so Slovenci ustvarjeni za večno hlapčevanje, za večno udanost in ponižnost. Mi pa vemo že od nekdaj, da smo ravno taki ljudje kot drugi in da imamo iste potrebe za razvoj kakor drugi narodi in še veliko bolj, zakaj dolga stoletja so bili naši hrbiti upognjeni, a komaj da so se pričeli nekoliko ravnanj. Že se dvigajo ob vsaki priliki naši smrtni nasprotniki, ki bi jih radi zopet upognili pod bremenom njihovih nekulturnih in nepravilnih dejanj. Ti ljudje, ki hočejo veljati za kulturne, želijo sebi vse, drugim pa ničesar. Ko smo dobili Slovenci v Gorici samostojno spodnjo gimnazijo (ki se bo spopolnila v celotno gimnazijo) s samo slovenskim učnim jezikom, so škripali italijanski listi (posebej „Piccolo“), da je bilo groza. V Gorici je vendar polovica prebivalcev, ki so Slovenci, Gorška dežela je slovenska, in vendar se zdi našim nasprotnikom, da bi ne smeli imeti svoje gimnazije. V Trstu pa nam ne privošči niti ljudske šole, kaj še, da bi imeli kako višjo šolo, na primer kako srednjo šolo. Bog obvari!

V Trstu je približno 220 tisoč prebivalcev, in sicer na okroglo računano 70 tisoč Slovencev, 10 tisoč Nemcev, 40 tisoč Italijanov-regnikov, in ker je v Trstu mnogo ljudi druge narodnosti, ni v Trstu niti 100 tisoč Italijanov. Italijani imajo vso moč v rokah, italijanskih ljudskih in meščanskih šol kar mrgoli na vseh koncih in krajih mesta; tudi svoje gimnazije in realke imajo ter akademije. Imajo sploh vse in ne manjka jim nič drugega kakor še univerza. Slovencev pa je za kakih 30 tisoč manj. Kaj pa imamo v Trstu? Niti ene ljudske šole.

A mestni občini niti ne pride na misel, da bi dala Slovencev vsaj ljudsko šolo v Trstu, pač pa bi Italijani najraši videli, da bi še Ciril-

Metodova ljudska šola pri Sv. Jakobu izgubila s površja. Saj so celo pri zidanju šole delali zapreko, in če bi bilo po njihovem, bi jo morali Slovenci zopet napol podreti, ker je tako želela stavbna komisija mestnega magistrata, češ da nekaj ni v redu pri stavbi. Od Italijanov ni pričakovati ničesar, čeprav bi bila sveta dolžnost mestnega magistrata, da bi dal tudi v mestu slovenske šole. Ali ne plačujejo Slovenci v mestu davkov in neprestanih dokladov?

Toda naši zakoni so tako modro urejeni, da po njih ne moremo izsiliti v mestu slovenske šole od občine. Vlada pa, ki ima večkrat tam oko, kjer ni potrebno, ne vidi, da se nam godijo krivice. Po zakonu ne (kar se tiče ljudskih šol) a po pravici in po številu prebivalstva.

In sedaj vprašamo: Po kakem zakonu, po kakih postavi imajo Nemci v Trstu ljudske, meščanske šole, gimnazije, realke in še marsikaj drugega. Njih je vendarle samo 12 tisoč, a Slovencev je 70 tisoč, a nimajo ničesar. Kako to? Kje je tu mera, kje pravica za vse narode enaka?

Slika razmer v Trstu je tako jasna, da mora vsak bedak spoznati na prvi mah, kje je zločin in kje žrtev.

Kadar se Slovenci pritožujejo pri vladi zaradi ene ali druge krivice, dobijo vedno v odgovor, da vlada ni dobro informirana o zahtevah Slovencev. Vlada torej prezre tako v neobopljivo krivico, ki se nam godi n. pr. na šolskem polju, ima pa zelo bistro oko, kadar išče veleizdajalce. O, najde jih celo tam, kjer jih ni.

Kakor je postavila naša vlada z največjo lahkoto in absolutizmom v Trstu vse polno nemških šol, za 12 tisoč Nemcev, (oziroma za takratnih 8 tisoč), tako bi lahko postavila šole z mirno vestjo tudi za 70 tisoč Slovencev. Toda to ne gre naši vladi v glavo. Izgovarja se na vse načine. »Kaj bi rekli Italijani?« pravi. O, saj te poznamo ljuba vlada. Naravnost genialno znaš postopati. Posebno pa si spretna v metanju peska v oči tržaškim Slovincem. Ne verjamete? Treba je dregati par let v parlamentu in ministrstvu, no in potem vrže par drobtinice.

Imenovanje petih učnih moči na Ciril-Metodovi šoli v Trstu je bila tretja kost, ki jo je vrgla naša vlada tržaškim Slovincem v 25ih letih, polnih moledovanja po slovenskih šolah. — In še tega nam nihče ne privošči. — Smo pač srečni Slovenci.

Spominjajte se
dijaškega društva
„Domovina“!

E. GANGL:

Naloge naprednega slov. učiteljstva.

Slavnostni govor ob 25letnici učiteljske Zaveze na slavnostnem zborovanju v Narodnem domu dne 7. t. m. (Dalej.)

Smer in smoter vzgojnega dela.

O versko-nravni vzgoji, kakor jo zahteva § 1. državnega šolskega zakona, sem obširno govoril na Zavezini skupščini v Novem mestu leta 1910. — Tista izvajanja so bila od naše strani programatičnega značaja. Pristaviti ali odvzeti jim nimamo ničesar; tudi nihče drugi ni tega storil. Zato stoji danes, kakor so stala takrat in kakor ostanejo vedno. O tem ni treba nobene besede več!

Slovensko učiteljstvo mora zmeraj imeti pred očmi dejstvo, da je učiteljstvo najšibkejšega plemena med slovenskimi narodi. Na nas pritiska sovražnik od vseh strani. V nas samih je pojem enakopravnosti zavil v senco protekcije in nasilja. Obrnimo pogled kamorkoli, kjer prebivajo Slovenci, nikjer ne vidimo enakopravnosti drugod, nego na nedolžnem papirju! Kjer bi se slovenski element spričo svojih duševnih in telesnih vrlin lahko pospel na višjo kulturno in socialno stopnjo, tamkaj se izprevrže enakopravnost v zavoro, ki ustavlja naše napredovanje, da se drugodno ljudstvo preko nas uveljavlja na vsakem polju našega ozemlja! Mi pa plačujemo denarni in krvni davek — in če drugače ni, celo z navdušenjem! (Odobrovanje.)

Enakopravnosti pa stopa na vrat tudi strankarsko koristolovstvo, ki se pase pri nas doma na lastnem narodnem telesu. Tuja beseda zveni po mestih, koder gre glas našemu jeziku! Nevestobi do narodnih, torej skupnih potreb in koristi je ime izdajstvo! (Klici: Tako je!)

Potemtakem ni nič čudnega, ako trpi tudi naše šolstvo. Ali moremo sploh govoriti o svojem šolstvu tam, kjer ga ni? Naše Gosposvetsko polje — kakor Kosovo polje, kakor Bela gora!

Kosovo polje je zopet osvojeno. Bela gora zažiga visoke plamene narodnega navdušenja — naše Gosposvetsko polje leži mrtvo na dnu tujih valov! Knežji kamen na njem — kakor nagrobni spomenik narodove moči in slave! (Gromovito ploskanje.)

Zakaj tako? Nimamo narodne zavednosti, tiste narodne zavednosti, ki je iskrena, nesebična in po-

žrtvovalna, ki bi kakor vesoljni potop preplavila vse naše mase, razžarila vsa srca, ojačila vse šibke in omahujoče, ki bi kakor vsemogoča sila mladega, jakega, samozvestnega življenja prešinila vse naše duše s kategoričnim imperativom: Slovec mora služiti najprej samemu sebi! (Dolgotrajno ploskanje.)

Narod je skupina posameznikov. Ako je vsak posameznik šibak, je tudi celota skupina šibkih. Treba je jakih posameznikov, ki ustvarjajo jako celoto — narod.

Naša naloga je, da ojačimo vsako osebnost, jo prepojimo s samozveststvom, s spoštovanjem do samega sebe, jo prepričamo, da je sestavni del celote, nje enakopravni in enakovredni del — naša vzgoja mora biti narodna! (Klici: Res je!)

Uveljaviti se moramo v tekmovanju z drugimi narodi, zakaj ti hite naprej mimo nas in preko nas, vedno poudarjajoč s ponosom svojo narodno pripadnost. V tem tekmovalni ne stoji človek poleg človeka, ampak narod poleg naroda. Oborožiti moramo z uma svetlim mečem ves svoj narod, da izide iz kulturnega, gospodarskega, socialnega tekmovalja kot zmagalet, da si vsaj utrdi pozicijo in upraviči eksistenčno pravico!

Samo prepevanje rodoljubnih pesmi ne dviga naših sil! Pesem izzvini — srce ostane mrtvo. Treba je zbuditi ponos, ki daje tudi šibkemu moč: Ako sem pripadnik malega naroda, toliko silnejše moram razvijati svoje zmognosti, da se ohranim in ne zatonom v morju tujinstva, ki išče od mene samo koristi, a mi ne priznava najprimitivnejših pravic!

Zato stoji v našem programu na prvem mestu zapisana narodnost! Na ves glas in iz globočine svojega prepričanja povem: Smo in ostane- mo propagatorji narodnostne ideje! (Gromovito odobrovanje.)

To nas usposablja za eksistenčni boj in nas uvršča v številu kulturnih narodov, obenem nas pa uči, da ne smemo služiti tej ideji nasprotnim idejam in narodnemu napredovanju sovražnim tendencam, strujam in organizacijam — zlasti ne tistim, ki jim je narodnost poganstvo! (Ploskanje.)

S službo tujinstvu se uklepamo v spone odvisnosti in se cepimo v nezavestno in nesamostojno drobnjav, namesto da bi se približevali idealu narodne samobitnosti in avtonomije!

Iz narodne ideje, pojmovane tako, kakor je tu povedano, izhaja kot logična posledica napredno mišljenje, ki kaže pot do svobode, kakor jo zagotavlja vsem narodom državni zakonik in kakor spi v našem pričakovanju. (Klici: Res je!) Kdor po-

leg narodnosti kaj drugega postavlja nego naprednost, ta izrablja narodnost v svojo korist in torej izrablja v svojo korist tudi tisto skupino ljudi, ki so poimenovani z dotično narodnostjo.

Napredovanje v ročnostih, spretnostih itd. izobrazuje le formalno; bistveno vpliva na narodovo dušo resnična naprednost, ki odtrga ljudstvo od hlapčevanja in uslužnosti tujim elementom, ki daje duši razmah in polet ter udari celoti karakteristiko in značaj!

Zato teče v našem programu vzporedno s principom narodnosti princip naprednosti: emancipacija narodnega bistva od vseh tujih vplivov! (Odobrovanje.)

Slovenska zemlja.

IZ LITJE.

Uboga napredna Litija! Marsikaj smo in bomo v tebi še doživeli. Ni doveli, da so Vam klerikalci zapeli: »Končali ste«, da nimate moči, da bi z mazincem ganili. Sedaj je prišlo že do tega, da se Vam hlače tresejo pred tujcem. Pa zakaj? Pevsko društvo je priredilo veselico in vse potrebno je kupilo pri Slovincih, Nemce se je prezrlo. To je predlagal g. Lajovic pri seji in se je potrdilo. In kaj huišega! Sedaj je pa ogenj v strehi! Največji naprednjaki kričijo na vse grlo: Zakaj delate krivico našemu nam tako ljubemu prijatelju. Ko se je g. Lajovic godila krivica, ko je g. L. rekel, da ga mora na vsak način uničiti, da ima že pripravljen tisočake, takrat se pa ni noben naprednjak ganil, da bi mu pomagal, da ga ne požene z doma tujec. Kaj nam domačin? Ljubši nam je tujec. Le roko na srce, kadar šetete glave svojih dragih. Gospoda, le pridno nosite Vaše groše Nemcem, da se bode lažje ustanovila kakšna Südmarka. Saj v Litiji je vse mogoče.

Št. III v Slovenskih Goricah.

(Nemce se igrajo.) Nesrečni poskusi „Südmärke“ z priseljenimi protestanti iz Nemčije umetno izpodriniti slovenski živelj v Št. Ilju, nimajo na nobeno stran povolnih uspehov. V gospodarskem oziru pomeni ta import deset in deset tisoče letne škode v blaginji „Südmärke“, kajti priseljenci si navadno niti toliko ne morejo pridelati, kot neobhodno potrebujejo za lastno življenje, kaj pa šele, da bi prodajali na zunaj in eventualno kaj svoji „dobrotnici“ odplačevali in vračali. V narodnem oziru pa so ti siromaki seveda vse preje samo ne pijonirji velike nemške

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalej.)

Tako je napočila tisto leto, proti koncu julija, doba izpitov.

Biti pripuščeni k tekmovalju, to je uspeh že sam po sebi.

In Gilberta, ki si ni še prav zapala, je učakala veliko veselja, ko ji je rekel gospod Oben po predizpitihi: »Torej, mala, vi tekmuje. Ali imate kak komad, ki vam je posebno povšeči?«

»Menim... arija iz »Kraljice Sabske« nemara...«

»Da, da, to bo za vas kakor nalašč. Torej — le kmalu se je naučite in vadite se... vadite, kar se dá...«

Drugi dan sta imela Florestan in Gilberta prvo lekcijo.

»Oh,« je tarna on, »to ni muzika izza mojih dni... Človek je kakor slep... A vse eno...«

In vrel je začeti dramatični začetni stavek.

»Da, da,« je kimal, »to boš pela dobro... dobro...«

»Tako dobro ne, da bi dobila nagrado...«

»Kaj nagrada! Upam, da ti je vendar ne dajo...«

»Kako to?«

»Ti še ne veš, kaj je to, mala mola. Ako bi ti dali prvo nagrado že

zdaj, bi ti izkazali prav slabo uslugo. Ah, tega ne, preden ne mine še leto dni. In še takrat bo prezgodaj.«

Kratko je prekinil ta razgovor:

»Zdaj ne gre za to. Kaj pa obleka?«

»Kakšna obleka?«

»Eh, revica, tvoja obleka, v kateri pojdeš k izkušnji... Menda vendar ne misliš iti v svojem modrem krilu...«

»Oh, ne,« se je zasmejala. »Toda ne boj se. Malo volneno mušlino, očka dragi — to je vse, kar potrebujem. Sivilja bo že znala ukreniti tako, da ne bom oblečena preveč grdo.«

»Vse eno boš še podobna culi, ne pa človeku.«

In večje jo je poučil:

»Ne, ne, tako se ne meniva. Vidiš, Gilberta, pazi, je treba, da ne poreko: dekle je čedno, a na zunanjost ne pazi. Ah, zunanjost, linija, nastop — to je človeku najpotrebnejše, ako hoče imeti srečo pri gledačih. Pridi drevi pome, ko bom odlašal od režije.«

»Počemu?«

»Boš že videla, gospodična.«

— — — — —

In ko je stopila Gilberta zvečer v Florestanovo pisarno, jo je čakala debela dama.

Florestan je izpregovoril takot:

»Evo moje hčerke.«

Dama pa je predstavil:

»To, Gilberta, je gospa Žirarjeva, kostumerka našega koncerti-

šča, ki je prišla, da ti vzame mero. ... In ne pozabite, gospa,« se je obrnil k debeli dami, ki je izvlekla nemudoma svoj meter od povojčeneza platna, »obleka je namenjena za pevsko izkušnjo.«

»In za klavirsko, očka.«

»In za klavirsko. Toda pevka je vse važnejša. Treba se je odlikovati, gospa Žirarjeva. Napravite nekaj skromnega... deviškega... toda jako elegantnega... In kar se tiče cene... saj veste, kaj sem var?«

»Da, da, že dobro, gospod Florestan.«

»No... tak kaj ji izberete?«

»Hm... nekaj belega, kaj ne da?«

»Izborno.«

»Gospodična je raščena čudovito... tenka, visoka... Vidite, gospod Florestan, zanjo je samo kineški krep. Podobna bo veliki beli liliji.«

»Ampak,« se je vmešala Gilberta, »to bo stalo, ako mi napravite obleko od kineškega krepa.«

»Kar merite, gospa Žirarjeva, in ne poslušajte male, ki ne razume takih reči.«

XXIII.

Diplomatstvo gospodične Ivone.

Grof d'Ormoa je stanoval še vedno v Varenški ulici. Prav prijetno se je živelo v tem prostornem in razkošnem domu. Vse je bilo pri roki

—vozarne — konjušnica — in vse čudovito urejeno.

In za tako vzorno rodbino, kakor je bila rodbina grofa in grofice d'Ormoa, je bilo nekaj še prijetnejše: čutili se tako blizu drug poleg drugega: Žak v svoji prijazni fantovski sobi v pritličju — dobra marnica Rožegijska v drugem nadstropju — a mala Ivona v krilu, na koncu prvega, tik poleg sobe svoje matere.

Priav kmalu po svoji poroki z grofom Olivijem je bila dala mlada žena Žaku preljubko majčkeno sestrico, temnolasko, ki jo je bila krstila Ivono — ker se je imenovala tako Olivijeva mati.

Toda nekaj časa sem se je bilo marsikaj izpremenilo v življenju d'Ormoa.

Podal je bil ostavko — stopil je v pokoj.

Bližalo se mu je petinštirideseto leto... Kot polkovniku in oficirju častne legije bi mu bilo treba samo mirno počakati, da ga imenujejo za generala kavalarije.

A zdelo se mu je, da bi bilo to čakanje predolgo.

Pri vsem tem ni videla nikakega sredstva, kako pospešiti svoje povišanje.

Verjetne so bile za zdaj samo vojne ekspedicije v kolonijah — v daljnih deželah, kamor niso klicali kavalarijskih oficirjev.

V Klarino veliko veselje se je torej poslovil od vojaškega stanu

ki bi mu bil ostal zvest samo, ako bi bilo Žaka de Rožegi le količkaj mikalo, obleči pisano sukno.

Toda odkar je Žak kot otrok govoril o tem, kako bi rad enkrat pokončaval Pruse... odkar je bil postal mlad mož, so se bile njegove misli ledo izpremenile.

Žak ni čutil v sebi niti malce vojaškega duha.

Svoje energije — vkljub navidezni mirnosti svojega značaja je imel te lepe lastnosti iako mnogo — je bil posvetil naobrazbi duha, za katero je gorel z vso dušo.

Stopil je v armado kot prostovoljec in odslužil maglo zakonito dobo.

Z našitki huzarskega podčastnika se je vrnil nato v Varenško ulico ter se zaglobil spet v svoje knjige... v zgodovinska raziskavanja, ki so se mu bila tolikani omilila...

»Vidite,« je govoril očmu, »jaz pač nisem vojaška natura. In saj je dovolj voljak v moji rodbini: vi, ubogi stric Gilbert, in še drugi. Jaz sem knjižni mol — kaj hočemo. Tudi naša vrsta je potrebna na svetu.«

Mirno in pokojno je teklo zdaj življenje v Varenški ulici, kakor da niso živeli ti ljudje, ljubeci se med seboj, polni zaupanja drug do drugega in sreče drug nad drugim, prav nikoli drugače.

Ivoni je bilo takrat nekaj nad štiriinšt let

deska zlomila in siromak ženin je padel popolnoma v paradi v gnojnico. Ja res smola!

— V Ameriko sta hotela pobegniti Rado Jurič iz Dol. Sleničaka na Hrvaškem in Peter Bunjavar iz Netetiča pri Črnomlju. Nihče jima ne bi branil te poti, ako bi bila že zadostila vojaški dolžnosti, kar pa oba še nista napravila. Zato ju je stražnik na Južnem kolodvoru aretiral. Bunjavar jo je moral mahitati mesto v Ameriko, na deželno sodišče, dočim so Juriča, ki je Hrvat, po odgonu poslali v njegovo domovinsko občino.

— Aretacija. Dne 9. t. m. je neki stražnik aretiral na tukajšnjem Južnem kolodvoru leta 1876 rojenega Ivana Königa iz Gorenjih Ložin pri Srednji vasi na Dolenjskem. Omenjeni König je nabiral za izseljevanje ljudi. V njegovem spremstvu se je nahajalo 21 oseb iz kočevske okolice ki so bili že vsi preskrbljeni s pravnimi potnimi listi in ki jih je hotel vzeti s seboj. Izročili so ga tukajšnjemu okrajnemu sodišču.

— Tatinska kuharica. 20letna kuharica Marija Stadler iz Petrovč je bila v zadnjem času uslužbena v neki gostilni v Spodnji Šiški. Pretekli torek je zapustila službo in jo je mahnila proti Južnemu kolodvoru. Nesreča je hotela, da se je je oprijela srajca njene tovarišice in tudi 20 K gotovega denarja iste lastnice. Nenadoma pa je prišel k nji stražnik, aretiral jo je in jo izročil okrajnemu sodišču.

— Društvo slovenskih trgovskih sodruidnikov v Ljubljani naznanja svojim članom in prijateljem društva, da priredi v nedeljo dne 14. t. m. pešizlet v Škofeljo. Zbirališče pri Karlovskem mostu. Odhod točno ob pol 2. uri popoldne. Povratek z večernim vlakom. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Kolesarska dirka. V nedeljo 14. priredi kolesarsko društvo »Ilirija« dirko za klubovo prvenstvo po državni cesti iz Ljubljane v Logatec in nazaj, in sicer v času od 2. do pol 6. ure popoldne. Da se izogne nepričakovanjem ali pa celo nesrečam se občinstvo, osobito pa vozniki opozarjajo, da se natančno ravna po predpisih cestnega zakona (Hoja, vožnja po levi strani, prehitevanje na desno). Prireditelji so preskrbeli zadostno število rediteljev, ki bodo na vseh važnih križiščih in ovinkih pazili na red.

— Izgubila se je včeraj med 2. in 3. uro popoldne od finančnega ravnatelstva. Glavni in Stari trg. Karlovska cesta do Dolenjske ceste zlata zapestnica. Pošten najditelj naj odda proti primerni nagradi uredništvu »Dneva«.

— Nordiskveseloigra »Pampadour«, ki tako ugaia se danes zadnjič predvaja v »Kino Idealu«. Ravnotako zadnjikrat krasna drama »Razkrinkan«. V soboto senzacionalna kriminalna novela »Kdo je storilec«. V sredo »Beneške sanje«, pretresujoči socialni igrokaz iz moderne življenja. Predstave za ta spored ob 3. pol 5. 6. pol 8 in 9.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

SAME SITNOSTI IMAJO Z GOVOROM KRALJA KONSTANTINA.

Paris, 11. septembra. »Agence Havas« prinaša naslednjo noto: Minister zunanjih zadev, Pichon, je sprejel danes dopoldne grškega poslanika Romanosa, ki je izročil mini-

stru izjavo, v kateri se izvaia, da si je Grška preveč svesta, kaj vse dolguje Franciji, kot pa da ne bi vsega podvzela, da odstrani vsa nesporazumljenja med obema državama (ki so nastale vsled tega, da je kralj Konstantin pruskemu kralju zagotavljal, da se ima Grška za svoje uspehe zahvaliti Prusiji.)

KRALJ BO IMEL SPREMSTVO.
Paris, 11. septembra. Kakor poročajo listi, bo grški min. predsednik Venizelos spremljal kralja na potovanju v Pariz.

AVDIJENCE.
Dunaj, 11. septembra. Min. pred. Stiurgkh je bil danes sprejet v posebni avdienci; ravno tako tudi vojni minister Krobatin. Predmet razgovora so bile zahteve vojne uprave.

KOLERA.
Bukarešt, 11. septembra. Od izbruha epidemije do danes je zbolelo 1055 mož; od teh jih je umrlo 661.
Belgrad, 11. septembra. Od izbruha do danes je obolelo 1224 ljudi. Umrlo 277; ozdravelo 370.

Z DALJNEGA VZHODA.
Tokio, 11. septembra. Japonci so v svrhu varnosti japonskih trgovin v Nankingu izkrcali več čet.

Tokio, 11. septembra. Tu je bilo v nekem gledališču zborovanje mas. Vsi govorniki so zahtevali, da se mora mandžursko in mongolsko vprašanje rešiti z orožjem. — Listi zahtevajo, da se odpošlejo čete proti Kitajski ali pa mora kabinet odstopiti.

SRBSKO-ČRNOGORSKO MEJNO VPRAŠANJE.

Belgrad, 11. septembra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Vprašanje meje med Srbijo in Črno Goro se bo rešilo ugodno in brez aditiraje kateri se hočeta na vsak način izogniti obe državi. Pravih težav takolntako ni in Srbija bi drage volje prepuštila Črni Gori vse ozemlje, ki ga ona želi, ali proti temu govori prav močan argument, da majhna Črna Gora s svojo primitivno državno upravnobimoglavladati nad tolikim številom tujega elementa, ki živi v dotičnih krajih, razun tega bi pa bila meja Črne Gore proti Albaniji prevelika in Črna gora ne bi mogla z uspehom odbijati napade anavskih razbojniških čet, ki jih vse predvidja, na tako razsežni mejl, medtem ko ima Srbija dovolj moči in sredstev, da čuva še tako razsežno mejo.

To je sprevidela tudi ruska vlada, ki le nasvetovala črnogorski vladi naj ne gre pri svojih zahtevah preda-leč in tudi sami Črnogorci uvidevajo da njihova majhna država ne bo mogla voditi večnih bojev z Arnavti na tako razsežni mejl.

Treba je samo počakati, da se vrne v Belgrad ministrski predsednik Pašić in srbsko-črnogorsko mejno vprašanje bo hitro rešeno v interesu obeh srbskih kraljevin.

NA BOLGARSKEM SE NE MOREJO STREZNITI.

Belgrad, 11. septembra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Nekaj

časa se je zdelo, da se na Bolgarskem po prvem razburjenju, ki ga je izzval bukreški mir vendarle streznilo, ali kakor mnogi znaki kažejo, so bili vsi tozadevni upi vsaj prezdgnili. Bolgarsko ljudstvo je sicer veselo, da je vojne konec in niti ne misli na kako revanšo, ali inteligenca vedno glasneje govori o revanši, posebno soljsko časopisje je polno sovraštva in govori o bodoči vojni kot o zadevi, ki je sama ob sebi umljiva.

Resnosti vsemu temu ne pripisujejo tukaj nobene, ali to razpoloženje v Sofiji je simptomatično in dokazuje, da se gotovi krogi na Bolgarskem še ne zavedajo težkega položaja, v katerem se nahaja Bolgarska, ki bo imela proti sebi v slučaju, da bi hotela resno misliti na kako revanšo, ravno ono koalicijo, ki jo je imela proti sebi v Bukarešti.

Zanimivo je, da tukajšnji bolgarski vojni vjetniki nočejo niti slišati ničesar o kakí revanši, medtem ko oficirji tudi v vjetništvu govorijo o revanši kot o nekaki nezgodbosti. Med vjetnimi oficirji in vojaki sploh ni nobenega soglasja in se eni drugih izogibajo, kar se Srbom, ki so vajeni gledati prijateljski odnosaj med oficirjem in vojakom zelo čudno zdi.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nik popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Pekovski valenec se sprejme takoj pri Franc Beden, Ljubljana, Tržaška cesta šte. 4. 814-3

Dobro ohranjeno pohištvo se proda. Vodmat, Valgonijeva hiša 21. 834-3

Lepa meblovana soba s posebnim vhodom za 2 gospoda ali gospodični s hrano ali brez, se takoj odda. Poljanska c. 47. I. nad. levo. 844-3

Trije mladi gospodje

izšedejo za nedeljo, dne 14. septembra družbo treh mladih, inteligentnih in simpatičnih dam v svrhu celodnevne zleta. Resne ponudbe z navedbo natančnega naslova najkasneje do sobote pod šifro »Zlet« na »Prvo anončno pi-arno«.

Sprejme se takoj trgovski pomočnik večš slovenskega in nemškega jezika v trgovino

Josip Seunig

Ljubljana.

Znanje prodaje usnja na drobno (Lederauschnitt). Prednost imajo samo boljše moči.

Plača po dogovoru.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Šolske knjige

za vse srednje, meščanske in ljudske šole v najnovejših odobrenih izdajah ter vse šolske potrebščine v najboljši kakovosti priporoča po zmerni ceni

L. Schwentner knjigotržec

v Ljubljani, Prešernova ul. 3. Poslopje »Mestne hranilnice«.

Razna divjačina
okusno prirejena se dobiva skozi celo jesensko sezijo vsak dan v
gostilni „Leon“
Florjanska ulica šte. 6.
Dobra pijača. Zmerne cene.

Fotografske aparate
in vse potrebščine ima v zalogi
drogerija in fotomanufaktura
„ADRIJA“
v Ljubljani, Selenburgova ulica 5.
Zahtevajte cenilke!

Ravnokar so dospeli najnovejši jesenski in zimski
pariški modeli
damskih kostumov in paletov, kateri se ne bodo razstavili v izložbi ter se samo na izrecno zahtevo pokažejo odjemalcem.
Nadalje priporočam največjo izbiro paletov in kostumov za dame in deklice, oblek in površnikov za gospode in dečke ter šolsko mladino. Dalje pelerin in otročjih oblek po priznani nizkih cenah.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

VSE
na tukajšnjih in zunanjih učnih zavodih vpeljane
šolske knjige
so v predpisani izdaji vedno in v veliki izberi v knjigarni in trgovini z muzikalijami
Kleinmayer & Bamberg
LJUBLJANA,
:: Kongresni trg šte. 2 za dobiti. ::
Seznami šolskih knjig se oddajajo zastonj.

Del. glavnic: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad 8,000.000 K. K 1,000.000.
Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih
4 3/4 %
Poslovalnica „Prve ces. kr. avstrijske državne razredne lote ije“.

Dijaški
klobuki, čepice, kravate, vsakovrstno perilo, toaletne potrebščine i. t. d.
priporoča
špecialna modna trgovina za gospode in dečke
J. KETTE :: Ljubljana,
:: Franca Jožefa cesta šte. 3. ::

